

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 80, za 1/2 strani K 40, za 1/4 strani K 20, za 1/8 strani K 10, za 1/16 strani K 5, za 1/32 strani K 250, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 31.

V Ptuj v nedeljo dne 4. avgusta 1912.

XIII. letnik.

Prava krščanska besede.

Zadnjič imeli so Nemci v Leutschachu neko praznik, ki se je povsem mirno in dostojno vršil. V sredini te slavnosti je stal nemški pesnik Ottokar Kernstock. Kakor znano, je Kernstock katoliški župnik na vzhodnem Stajerskem. Ta nemški duhovnik je imel pri tej slavnosti kratki a krasni nagovor, poln ljubezni svojega ljudstva in poln pravega krščanstva. On je bil ta govor namenjen nemškim njegovim bližnjim in tega dejstva gotovo niti kdo drugi ni hotel zatajiti. Res je gorela iz vsega tega prava tudi vroča ljubezen nemškega srca do svojih rojakov. A ta ljubezen ni bila obenem ljubezen napram drugim narodom. Žarek te ljubezni je padel tudi na slovensko stajersko ljudstvo. Veliki pesnik in pravi duhovnik Kernstock je med drugim tudi rekel:

— Kadar pade vaš pogled na sosedna ljudstva, ki jih obdelujejo slovanske roke, ne puščajte v srcu prevladati sovraštva, temveč pomislite, da je nemško srce velikodušno srce. Nemci ne nikomur, nobenemu narodu, njegovo slovenski jezik, njegove mu lastne znake in znamenja. Nemec si hoče obdržati le svojo last, svoj dom, svoj značaj. Nemec se noče vtihotapati v tuje gnezda; ali on hoče ostati gospodar v lastnem gnezdu!

Ako gleda torej vaše oko čez slovenske polje, potem si obljubite sodelovati, da ponovno zopet mir med obema narodoma, ki sta vendar skozi stoletje v medsebojnem miru živela. Med sosednimi narodi naj bine vladal nikdar pretrganost in boj, razven tekmovalne borbe, kdo je dalje prišel v duševni kulturi, v goji dosegel, plemenitega in lepega.

Tako je govoril nemški pesnik, ki popeva na gori v Festenburg, zamaknjen v krasoto svojega sveta in človeške duše. In ta pesnik je obleko katoliškega duhovnika, ta mož je bil pastir stajerskih kmetov, ki jih ljubi in spoštuje in brez katerih noče živeti. Tako je govoril Ottokar Kernstock, katerega nam predstavljajo prvaški listi kot zagovornika narodnega krščanstva in sovražnika slovenskega ljudstva.

Med sosednimi narodi ne sme biti pretrganost in boja, — lepa in resnična je ta beseda! Tako kulturnih in gospodarskih zakladov je slovensko-nemška narodnostna borba! Tako nesreče in škode in žalosti in koliko naporov je že vsemu ljudstvu prinesla! A kdo je bil ta? Žal da ne moremo dejstva prezreti, da slovenski duhovniški sobratji sivolasega Kernstocka, ki so že davno zadušili v svojem srcu najnižje politike zastrupljenem srcu zadnje prave krščanske ljubezni. Mir med Nemci in Slovenci pridiguje nemški duhovnik Kernstock; mir med slovenskimi duhovniki pa so možje, ki trdijo, da ima zemlja še dovolj prostora za slovenske Nemce; ljudje ki kaznujejo otroka, ki jih pozdravi z besedo „Grüss Gott“ . . . Ljudje širijo sovraštvo in nezadovoljnost in mir v kalnem.

„Mir med narodi“, — plemenita beseda je

to in treba bi jo bilo z zlatimi črkami v vsako pošteno dušo vpisati. A dokler bode prvaštvo svo svoje delovanje zgolj iz stališča narodnega sovraštva in oškodovanja nemških sosedov urejalo, toliko časa na ta mir ni misliti. Kdo je uresničil na spodnjem Stajerskem žalostne razmere med nemškim in slovenskim ljudstvom? Slovensko prvaštvo, ki proda za politično rihto i svojo domovino in gospodarski napredek svojega ljudstva.

Edino mi, ki nas psujejo moderni farizeji za „brezverce“, mi smo vedno pridigovali isto misel, kakor jo je izustil Kernstock. Mi smo proglasili kot prvo načelo: skupno delo Nemcev in Slovencev. Mi smo poznali vedno vrednost miru med obema narodoma.

Ali se bodejo med slovenskim voditelji tudi pojavili možje kakor Kernstock? Upajmo, kajti potem pride čas miru in napredka . . .

Jako redka priložnost

Od večje fabriške zaloge se mi je mnogo tisoč krasnih, težkih

tiger-flanel-spalnih-odej

z lepim pisanim robom v razprodajo zaupalo. Odeje so pripravne za vsako domačijo, so močne in gorke, ca. 190 cm dolge in 140 cm široke. Pustite si takoj

4 k. tiger-flanel-spalnih-odej

za sknupaj 9 85 K ink. zavoja in poštnine, brez vsacega nadaljn. plačila, franko po povzetju v hišo poslati. Z mirno vestjo lahko trdim, da bode vsakdo s pošiljtvijo zadovoljen in lahko z zaupanjem naročite. Izmenjavna vedno dovoljena. 548

Gospica Margarete Ahrens, Wiesbaden, Waterloostraße 4.

Politični pregled.

„Jugoslovanski klerikalci“ so mnogokrat precej protiavrstrijškega mišljenja. Zanimivo je to-le: V Spljetu (Spalato) v Dalmaciji izhaja do kosti črni klerikalni list „Dan.“ Urednika temu listu sta dva duhovnika, od katerih je eden celo na šoli katehet. Ta list duhovnikov je bil pred kratkim zapljen zaradi razžaljenja cesarja, razžaljenja članov cesarske družine, zaradi hujskanja proti državnim napravam, zaradi psovovanja Boga, ponižavanja katoliške veroizpovedbe in njenih naukov itd. List se tiska v tiskarni škofovega duhovniškega seminarja. Človek se prime za glavo in se vpraša, je-li ni to napačno poročilo? Pa ni! Katoliški klerikalni list se norčuje torej iz katoliške vere, katoliški list psuje Boga in cesarja . . . Politična strast klerikalnih duhovnikov ni za las boljša od zagriženosti — anarhistov!

Letošnji cesarski manevri se bodejo vršili na južnem Ogrskem v pokrajini med Bekes-Csabo, Szegedom in Temešvarjem. Vodil jih bode general kavaljerije nadvojvoda Franc Ferdinand.

Cesarski manevri, ki se vršijo letos začetkom meseca septembra na južnem Ogrskem, bodejo tudi zaradi tega jako zanimivi, ker se bode vporabilo prvič letalne stroje. Okroglo 40 takih letalnih strojev je v ta namen pripravljenih, razven balonov, ki se jih je tudi že doslej vporabljal.

V Zagrebu se vrši politični proces proti mladeniču Jukiću in njegovim tovarišem, večidel še mladoletnim srednjim šolcem. Kakor znano, je Jukić poskusil kraljevega komisarja Čuvaja ustreliti. O procesu bode mo še natanko poročali.

Splošni štrajh hočejo socialisti v Belgiji te dni vpriporiti, ako bi klerikalna vlada ne hotel vpeljati splošno in ednako volilno pravico. Štrajkalo bi v tem slučaju okroglo 600.000 delavcev in to skozi 6 tednov.

Dopisi.

Sv. Marjeta pri Mariboru. V petek dne 26. t. m. ob 5-30 minut popoldne divljal je grozni vihar s točo v meri čez Gradiš-goro (občina Willkomm) proti sv. Jurju slov. gor. Škoda, ki jo je nevihta povzročila, je jako velika. Vsa vinska žetev v tej pokrajini je uničena, deloma od viharja, deloma pa od toče. Vihar je bil tako močan, da je debela drevesa s koreninami iztrgal. Obupanje ljudstva je veliko.

Sv. Trojica v Slov. gor. V soboto dne 3. avgusta se bodo vršile pri nas občinske volitve. Izid je nedvomljivo. Naša stranka bode v vseh treh razredih zmagala. Ker je nasprotnikov zelo malo, se narbrže volitve ne bodo udeležili. Izprevideli so, da je zanje še grozde preklislo.

Iz Pečice, župnija Sladkagora. (Pogreb Micike Damše, gostilničarjeve hčerke.) Dne 20. julija se nam je naglo na Pečici razširila žalostna novica, da je Micika komaj po 3 dnevni mučni boleznii v Gradcu v bolnišnici umrla. Njeni žalostni stariši so dali truplo svoje rajne hčerke, katero so nad vse ljubili, dne 23. julija domu pripeljati, odkoder smo rajno Miciko ob 3. uri popoldan ravno tisti dan vso z gorečimi svečami obdano z mnogimi venci in šopki spremljali k večnemu počitku na mirodvor na Sladkogoro. Kako je bila rajna Micika, če ravno stara komaj 10 let, priljubljena daleč na okrog, videlo se je pri njenem sprevodu. Gospod nadučitelj iz Lemberga prišli so z vsemi šolarji; bilo je tudi veliko drugih ljudi od blizo in od daleč, ker so Miciko poznali. Dekleta v belih obladih z venci na glavi, katera so Miciko nosile, zapele so ji lepo poslovnico doma in na mirodvoru. Gospod nadučitelj so imeli doma lepi govor; potem pri šoli v Lembergu je njena součenka z ginljivimi besedami v imeni vseh šolarjev vzela slovo od Micike. Ob njenem grobu so pa častiti gospod župnik v lepih besedah povedali, kako vsemu ljudstvu v lepih besedah povedali, kako so rajno imeli vsi radi, pa še veliko rajši jo je imel Bog, da je iztrgal to mlado rožico iz rok starišev. Zdjaj pa v tolažbo vsem, ki smo Miciko izgubili, naj povem zadnje kitico prelepe pesmi, katero je Micika tako rada pela.

Le eno veselje še čaka name
V deželi presrečni ker mlado je vse
Terpljenje v tajisto deželo ne zna
Le tamkaj je pravo veselje doma.

Žalujoča prijateljica.

Trbovlje. Dne 9. t. m. sta aretirala obč. redarja Fr. Grosar in Fr. Lipovšek na Dobrni nekega rudarja Josefa Nemevšek radi nevarnega groženja in razžaljenja straže. Ker pa se je ime-